

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. София, 07.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.12.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Теодора Георгиева**

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **12230** по описа за **2019** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, вр. чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН.

С Решение № 99740 от 22.04.2019 г., постановено по н. а. х. дело № 13423/ 2018г. по описа на Софийски районен съд, НО, 3 състав е потвърдено Наказателно постановление № 16-4332-000314/ 19.02.2016 г., издадено от началник отдел „Пътна полиция“ - СДВР в частта, с която на В. М. В. е наложено административно наказание глоба в размер на 10 лв. на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 от Закона за движението по пътищата за извършено нарушение на чл.100, ал.1, т.2 ЗДвП и глоба в размер на 10 лв. на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.1 ЗДвП за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 ЗДвП и е изменено в частта, с която на основание чл.174, ал.1 ЗДвП на В. М. В. е наложена глоба в размер на 650 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 7 месеца за извършено нарушение на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП, като е определена глоба в размер на 500 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от В. М. В.. Иска се АССГ да постанови решение, с което да отмени решението на СРС и да реши спора по същество, като отмени издаденото НП. В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът и ответникът не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според задължителните за настоящата инстанция фактически установявания на районния съд, на 12.02.2016 г. около 23.50 ч. в [населено място] М. В. управлявал лек автомобил марка „Фолксваген“ с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. При извършена полицейска проверка било установено, че В. М. В. не носи свидетелство за регистрация на МПС, което управлява и СУМПС от съответната категория и управлявал лекия автомобил след употреба на алкохол, установено с техническо средство 7410+, № 0079, проба № 6614. Отчетен е положителен резултат на пробата – 0,68 промила, поради което на В. е издаден талон за медицинско изследване № 0021483. На същата дата в УМБАЛ „Св. А.“ е взета кръвна проба на В., която е отчела 0,7 промила алкохол. За изложеното св. С. съставил на В. М. В. АУАН № 661787/ 12.02.2016г. и иззел свидетелството му за управление.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установяват извършването на нарушенията, обстоятелствата, при които са извършени, както и лицето, което следва да бъде административно наказано. Счел е наложената за нарушението на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП санкция за необосновано завишена и е намалил същата от 650 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 7 месеца на 500 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП установява забрана за водачите на пътни превозни средства да управляват пътно превозно средство под въздействие на алкохол, наркотици или други упойващи вещества, като нарушаването на тази забрана е скрепено с налагането на санкция по чл.174, ал.1 ЗДвП.

В настоящия случай след измерване с техническо средство 7410+, № 0079 е установена концентрация на алкохол в кръвта на водача 0,68 промила – нарушение по чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП, за което срещу него е съставен АУАН. Извършването на нарушението не е опровергано от извършеното химическо изследване на взета от водача кръвна проба, резултатът, от което е 0,7 промила съдържание на алкохол в кръвта. Поради това правилно въззивната инстанция е приела, че нарушението е осъществено от обективна страна.

Разпоредбата на чл.174, ал.1 ЗДвП (изм. и доп. ДВ бр.60 от 07.08.2012 г.) е предвиждала лишаване от право да управлява МПС, трамвай или самоходна машина за срок от 6 до 12 месеца и глоба от 500 до 1000 лв. за управление на МПС, трамвай или самоходна машина с концентрация на алкохол в кръвта над 0.5 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, установена с медицинско изследване и/или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в

издишания въздух.

Настоящата редакция на чл.174, ал.1, т.1 ЗДвП (изм. и доп. ДВ. бр.2 от 03.01.2018 г.) предвижда фиксиран размер на санкцията при установен алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда включително – лишаване от право да се управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 6 месеца и глоба от 500 лв. Налице е по-благоприятната за нарушителя нормативна разпоредба по смисъла на чл.3, ал.2 ЗАНН и правилно въззивният съд е изменил НП в тази част и е намалил наложената на основание чл.174, ал.1 ЗДвП санкция от 650 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 7 месеца на глоба в размер на 500 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Разпоредбата на чл.100, ал.1, т.1 и т.2 от ЗДвП установява задължение за водачите на моторни превозни средства да носят: 1. свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него; 2. свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява и за тегленото от него ремарке. Неизпълнението на тези задължения законодателят е обвързал със съответната санкция, предвидена в чл.183, ал.1, т.1 от ЗДвП. Управлението на МПС без водачът да носи, който и да е от изчерпателно посочените в чл.100, ал.1 от ЗДвП документи съставлява нарушение на разпоредбата.

При извършената му проверка В. М. В. не е представил на контролните органи свидетелство за управление на МПС и свидетелство за регистрация на МПС. Кумулативното, а не алтернативното посочване в закона на изискуемите документи обосновава извод за две самостоятелни нарушения, за които правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора.

При съставянето на акта и при издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на последното. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушенията от фактическа страна – посочени са датата и мястото на тяхното извършване, обстоятелствата, при които са осъществени. Не се констатира несъответствие в описанието му по АУАН и НП.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 от АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вл.чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 99740 от 22.04.2019 г., постановено по н а х дело № 13423/ 2018 г. на Софийски районен съд, НО, 3 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: